

Tre Udsagn om ulighed

Klip de tre ideolger ud. Klip Teksterne ud. Klip billederne ud

Forsøg at placere teksterne og billederne under den rigtige ideologi. Gruppen skal kunne forklare hvorfor i har placeret udsagn og billede der.

LIBERALISME

KONSERVATISME

SOCIALISME

BILLEDER

Pelle Dragsted

Ole Birk Olesen

Bendt Bendtsen

TEKST

Tekst 1

Det andet billede, som har brændt sig fast, er barnet i Legoland, der spørger sin far, hvorfor de kan springe de andre børn over i køen.

Og fik som svar - som om det var det mest naturlige i verden - at det var fordi de havde flere penge.

Og igen: jeg vil ikke blande mig i hvordan en privat forlystelsespark indretter sig – selvom jeg har svært ved at forestille mig noget mere udansk end det Legoland gør.

Men at vi er kommet derhen, hvor overklassen synes det er helt naturligt, at man kan springe fattigrøvene over i køen – er en ny mentalitet.

Og det er jo ikke kun i Legoland, at de rigeste nu springer over i køen.

Det er nu sådan vores sundhedssystem at, dem der har råd til den dyreste sundhedsforsikring kan få hurtig behandling, mens dem, der har færre penge, men større behov bliver skubbet bagud i køen.

Når det gælder pensionen – så kan vi se at mens den jævne dansker tvinges til at arbejde længere og længere ind i alderdommen, så stiger antallet af rigmænd der selvpensionerer sig for deres formue. – Senest en direktør i Dansk Industri.

De voksende økonomiske kløfter er jo ikke bare tal på et papir. De former vores samfund.

De bestemmer hvem der har muligheder og hvem der ikke har. Hvem der har tryghed og hvem der ikke har. Hvem der har frihed og hvem der ikke har.

Det er derfor det er så afgørende, at vi får vendt udviklingen – hvis vi ønsker at bevare det Danmark vi har kendt.

Tekst 2

Den debat, som vi faktisk har om såkaldt "ulighed" i forbindelse med en afskaffelse af top- og toptopskat, handler derfor om noget ganske andet:

Synes vi, at vi skal have et samfund, hvor mennesker ved egen indsats skal have lov til at klare sig økonomisk godt? Hvor det er muligt at have overskud, som kan geninvesteres i nye virksomhedsidéer til gavn for hele samfundet? Eller som kan bruges på privat godgørehed der, hvor man mener, at det offentlige ikke gør det godt nok? Eller som kan bruges på at forsøde livet for egen familie?

Eller ser vi virkelig skævt til vores gamle ven fra folkeskolen, vores søster eller vores kollega, som pga. flid, disciplin, dygtighed, målrettethed eller en blanding af det hele endte med en højere årsindkomst, end vi selv gjorde?

Vi skal i vores samfund tage os af dem, som rammes af uheld. Den ulighed vil vi alle gøre noget ved. Men det er ikke os alle, som vil blande det sammen med den såkaldte "ulighed", som kommer af, at halvdelen af befolkningen er bedre til at tjene penge end gennemsnittet.

Tekst 3

Jeg er ikke i tvivl om, at alle offentlige velfærdsydelser er båret af lutter gode intentioner. Jeg er heller ikke i tvivl om, at politikerne har indført velfærdsordningerne i den bedste mening - men det er en misforståelse.

Det har nemlig medført, at det personlige ansvar i en række tilfælde er blevet undergravet (...)

Tag også debatten om gratis skolemad. Den handler for mig også om det personlige ansvar. Jeg mener, det er forældrenes ansvar, at børnene møder op i skolen om morgen både mætte og udsovede.

Det er forældrenes ansvar, at børnene får en sund madpakke med eller penge med i lommen og besked på at købe en fornuftig frokost. Fordi nogle svigter deres forælderrolle, skal alle ikke puttes i samme bås. Og det er vel mere hensigtsmæssigt, at det offentlige koncentrerer kræfterne om den svage gruppe, i stedet for at bruge ressourcer på det store flertal, som fint kan løse opgaven selv.

Jeg har svært ved at tro, at børn kan opdrages til ansvarsbevidste borgere, hvis det betragtes som den generelle norm, at deres forældre ikke kan smøre en madpakke eller på anden vis sørge for deres skolemad.

Vi skal undgå, at offentlige ydelser udvikler sig til noget, som alle har krav på. Sociale ydelser er til for dem, der ikke kan selv. Ikke alle vi andre. Og vi skal for alt i verden undgå, at befolkningen opdeles i diverse grupperinger, som skal tilgodeses, ikke fordi den enkelte har behov for støtte, men fordi gruppen som helhed tildeles en rettighed. Det er misforstået omsorg og ganske enkelt et skråplan.